

betaling eller lignende, undtages fra maksimalprisreguleringen.

Adgangen til at undtage specifikke forsyningspligt-ydelser eller del-elementer heraf fra maksimalprisreguleringen vil alene blive udnyttet, såfremt der på markedet for den pågældende forsyningspligt-ydelse er opnået en konkurrencesituation, der i sig selv fører til fortsat faldende priser, og som derved helt eller delvist overflødiggør fortsat prisregulering. I forhold til den gældende regulering giver bestemmelsen således mulighed for en begyndende deregulering af forsyningspligtområdet.

Forskningsministeren kan dog tidligst udnytte myndigheden til at fjerne eller lempe dele af maksimalprisreguleringen, efter at partierne bag den politiske principaftale af 8. september 1999 har foretaget en fornyet vurdering af, hvordan og i hvilket omfang forsyningspligtreguleringen skal videreføres. En sådan vurdering skal i henhold til den politiske principaftale af 8. september 1999 foretages inden Folketingssamlingen år 2002-2003.

Til stk. 5

Bestemmelsen indeholder sammen med stk. 6 og 7 en hjemmel for forskningsministeren til at fastsætte nærmere regler for, hvordan maksimalpriserne skal beregnes og fastsættes, herunder for Telestyrelsens fastsættelse heraf og for forsyningspligtudbyderens udarbejdelse af forslag til maksimalpriser.

Bekendtgørelsesreguleringen forudsættes udformet sådan, at maksimalprisreguleringen af de enkelte forsyningspligt-ydelser sammensættes af et eller flere delkrav, jf. nr. 1-5, idet disse kan anvendes i kombination eller hver for sig, jf. også ovenfor om hel eller delvis afvikling af prisreguleringen.

I medfør af § 10 i lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren, har forskningsministeren fastsat nærmere regler om fastsættelse af maksimalpriser i bekendtgørelse om forsyningspligt-ydelser. Disse regler indebærer blandt andet, at forsyningspligtudbyderen har mulighed for gennem forslag til maksimalpriser at gennemføre rebalanceringer, hvorved forstås forhøjelser af faste abonnementsafgifter til gengæld for nedsættelse af minutpriser.

Med henblik på at sikre forsyningspligtudbyderen mulighed for gennemførelse af sådanne rebalanceringer, giver den nugældende regulering forsyningspligtudbyderen mulighed for at opdele forsyningspligtudbyderens standardabonnement i to særskilte abonnementer, herefter benævnt henholdsvis standardabonnement og småforbrugerabonnement. Den nuværende

forsyningspligtudbyder har i praksis udnyttet denne mulighed for opdeling, og dette har ført til udbud af et småforbrugerabonnement, der i praksis har været kendetegnet ved, at der ikke i samme omfang som på standardabonnementet er sket prisstigninger på abonnementsafgifterne. Til gengæld har der ikke på småforbrugerabonnementet været tale om de samme prisfald på samtaletaksterne, som der har været på standardabonnementet. Som følge af de lavere abonnementsafgifter på småforbrugerabonnementet giver den gældende regulering forsyningspligtudbyderen mulighed for at nægte brugere af småforbrugerabonnementet adgang til at anvende andre selskaber til udgående samtaler via operatørforvalg eller fast operatørvalg. Af hensyn til sidstnævnte er der i forsyningspligtbekendtgørelsen indført en bestemmelse om, at småforbrugerabonnementet maksimalt må være økonomisk attraktivt for 15% af forsyningspligtudbyderens privatkunder, således at kun en begrænset del af forsyningspligtudbyderens kunder er udelukket fra at anvende andre udbydere til udgående samtaler. De pågældende bekendtgørelsesbestemmelser forudsættes videreført uændret, idet det dog vil blive præciseret, at der ved opgørelsen af de ovenfor nævnte 15 % ikke skal medregnes slutbrugere, der benytter fast operatørvalg.

Ved udmøntningen af bestemmelsen er det imidlertid forudsat, at den såkaldte 50 kr. 's'-regel, der også er fastsat på bekendtgørelsesniveau, ikke videreføres. Bestemmelsen har haft til formål at sikre forbrugere mod væsentlige prisstigninger i perioden 1998-2000. Telestyrelsen har i medfør af bestemmelsen skullet påse, at ingen forbrugere – ved uændret forbrug og valg af gunstigste abonnementsform – oplever regningsstigninger på mere end 50 kr. pr. kvartal på årsbasis målt i 1997-priser. Bestemmelsen har haft til hensigt at begrænse virkningerne af rebalanceringer, jf. beskrivelsen heraf ovenfor, idet rebalanceringer medfører risiko for samlede regningsstigninger for forbrugere med et begrænset samtaleforbrug. Spørgsmålet om forholdet mellem abonnementsafgifter og samtaletakster indgår imidlertid tillige i den vurdering Konkurrencerådet foretager af forsyningspligtudbyderens forslag til maksimalpriser.

Henset hertil og henset til den betydelige rebalancering, der allerede er sket for perioden 1998-2001, anses det derfor for hensigtsmæssigt at lade den pågældende bestemmelse udgå af den fremtidige teleregulering, således at forholdet mellem abonnementsafgifter og samtaletakster fremover alene reguleres via konkurrencelovgivningen.